

The Holy Qur'ān

English & Persian

Translation With Commentary

by

Tahereh Saffarzadeh

Kaiter Publishing House

أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

ترجمة فارسی و انگلیسی: استاد طاهره صفارزاده

خوشنویسی: مرحوم استاد احمد نیری

اسکن خط عربی: سید مسعود مرویان / تنظیم سطر بندی آیات: مجتبی سبزه

حروفچینی و صفحه آرایی: زهرا و لیلا جانی

طراحی تذهیب شمس و صفحات: مرضیه عرفانی

طراحی جلد: کارگاه گرافیک کارین

نظارت فنی و هنری: علی اصغر سمیعی فرد

لبنوگرافی: توس / چاپ: شادرنگ / صحافی: طرح نو

چاپ اول: تابستان ۸۴ / شمارگان: ۳۰۰۰ جلد

شابک: ۹۶۴-۵۸۲۵-۷۴-۲

انتشارات کلهر

تهران: میدان انقلاب - خیابان شهدای ژاندارمری - پلاک ۲۲۱

تلفن و فاکس: ۶۶۹۵۸۹-۶۶۹۵۱۹۰۲-۶۶۹۵۱۹۶۷

مشهد: چهارراه لشکر - مقابل ساختمان بلد - فروشگاه کتاب کلهر

تلفن: ۵۲۳۲۶۳۱۲-۵۲۳۲۴۴-۵۱۱-۵۱۱-۲۸۶۲ فاکس: ۵۱۱-۵۱۱

WWW.kalhorbook.com E-mail: info@kalhorbook.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَخَافِظُونَ)

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

و با مشخصات:

خطاط	:	احمد نیریزی
نوع خط	:	نسخ
مترجم	:	طاهره صفارزاده
نوع ترجمه	:	آیه به آیه
زبان ترجمه	:	فارسی و انگلیسی
قطع	:	وزیری
تعداد سطور در هر صفحه	:	مختلف
تعداد صفحات متن قرآن	:	۲۱۶۰
نوبت چاپ	:	اول
محل چاپ و چاپخانه	:	تهران - شاد رنگ
تعداد	:	سه هزار جلد

در تاریخ ۸۴/۶/۲۰ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم به روایت حفص در اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره (۷۰۹۱۰۴۲۱۰۲۹۵۹۰۳۹۹۳۱۶۰۰۷) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات کلههر با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد.

بدیهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود. /ح

ومن الله التوفيق
سازمان دارالقرآن الکریم

Table of Names of the Holy Qurān's Sūrahs

Sūrah	No.	Page	City	الصفحة	رقمها	السورة
<i>Al-Fātiḥatu'l Kitāb</i>	1	1	Makkah	مكية	١	الفاتحة
<i>Al-Baqarah</i>	2	5	Madīnah	مدنية	٥	البقرة
<i>Al-e-Imrān</i>	3	155	Madīnah	مدنية	١٥٥	آل عمران
<i>An-Nissā</i>	4	245	Madīnah	مدنية	٢٤٥	النساء
<i>Al-Mā'idah</i>	5	336	Madīnah	مدنية	٣٣٦	المائدة
<i>Al-An'am</i>	6	402	Makkah	مكية	٤٠٢	الأنعام
<i>Al-A'raf</i>	7	481	Makkah	مكية	٤٨١	الأعراف
<i>Al-Anfal</i>	8	567	Madīnah	مدنية	٥٦٧	الأنفال
<i>At-Taubah</i>	9	602	Madīnah	مدنية	٦٠٢	التوبة
<i>Yunus</i>	10	666	Makkah	مكية	٦٦٦	يونس
<i>Hud</i>	11	710	Makkah	مكية	٧١٠	هود
<i>Yusuf</i>	12	759	Makkah	مكية	٧٥٩	يوسف
<i>Ar-Ra'd</i>	13	803	Madīnah	مدنية	٨٠٣	الرعد
<i>Ibrahim</i>	14	825	Makkah	مكية	٨٢٥	إبراهيم
<i>Al-Hijr</i>	15	847	Makkah	مكية	٨٤٧	الحجر
<i>An-Nahl</i>	16	869	Makkah	مكية	٨٦٩	النحل
<i>Al-Isrā</i>	17	917	Makkah	مكية	٩١٧	الإسراء
<i>Al-Kahf</i>	18	958	Makkah	مكية	٩٥٨	الكهف
<i>Maryam</i>	19	997	Makkah	مكية	٩٩٧	مريم
<i>Ta-Ha</i>	20	1023	Makkah	مكية	١٠٢٣	طه
<i>Al-Anbiyā</i>	21	1061	Makkah	مكية	١٠٦١	الأنبياء
<i>Al-Hajj</i>	22	1095	Madīnah	مدنية	١٠٩٥	الحج
<i>Al-Mu'minūn</i>	23	1125	Makkah	مكية	١١٢٥	المؤمنون
<i>An-Nūr</i>	24	1156	Madīnah	مدنية	١١٥٦	النور
<i>Al-Furqān</i>	25	1185	Makkah	مكية	١١٨٥	الفرقان
<i>Ash-Shu'arā</i>	26	1208	Makkah	مكية	١٢٠٨	الشعراء
<i>An-Naml</i>	27	1251	Makkah	مكية	١٢٥١	النمل
<i>Al-Qassas</i>	28	1281	Makkah	مكية	١٢٨١	القصاص
<i>Al-Ankabūt</i>	29	1315	Makkah	مكية	١٣١٥	العنكبوت
<i>Ar-Rūm</i>	30	1339	Makkah	مكية	١٣٣٩	الروم
<i>Luqman</i>	31	1360	Makkah	مكية	١٣٦٠	لقمان
<i>As-Sajdah</i>	32	1373	Makkah	مكية	١٣٧٣	السجدة
<i>Al-Ahzāb</i>	33	1384	Madīnah	مدنية	١٣٨٤	الأحزاب
<i>Saba</i>	34	1416	Makkah	مكية	١٤١٦	سبا
<i>Al-Fātir</i>	35	1437	Makkah	مكية	١٤٣٧	فاطر
<i>Yā. Sīn</i>	36	1456	Makkah	مكية	١٤٥٦	يس

Table of Names of the Holy Qur'an's Sarahs

Sūrah	No.	Page	City	الصفحة	رقمها	السورة
As-Saffāt	37	1477	Makkah	مكية	١٢٧٧	٣٧ الصافات
Sād	38	1510	Makkah	مكية	١٥١٠	٣٨ ص
Az-Zumar	39	1532	Makkah	مكية	١٥٣٢	٣٩ الزمر
Ghāfir	40	1560	Makkah	مكية	١٥٦٠	٤٠ غافر
Fussilat	41	1591	Makkah	مكية	١٥٩١	٤١ فصلت
Ash-Shūrā	42	1610	Makkah	مكية	١٦١٠	٤٢ الشورى
Az-Zukhruf	43	1630	Makkah	مكية	١٦٣٠	٤٣ الزخرف
Ad-Dukhān	44	1653	Makkah	مكية	١٦٥٣	٤٤ الدخان
Al-Jāthiyah	45	1665	Makkah	مكية	١٦٦٥	٤٥ الجاثية
Al-Ahqāf	46	1677	Makkah	مكية	١٦٧٧	٤٦ الاحقاف
Mohammad	47	1692	Madinah	مدنية	١٦٩٢	٤٧ محمد
Al-Fath	48	1707	Madinah	مدنية	١٧٠٧	٤٨ الفتح
Al-Hujurat	49	1721	Madinah	مدنية	١٧٢١	٤٩ الحجرات
Qaf	50	1730	Makkah	مكية	١٧٣٠	٥٠ ق
Az-Zariyat	51	1741	Makkah	مكية	١٧٤١	٥١ الذاريات
Al-Tūr	52	1753	Makkah	مكية	١٧٥٣	٥٢ الطور
An-Najm	53	1763	Makkah	مكية	١٧٦٣	٥٣ النجم
Al-Qamar	54	1776	Makkah	مكية	١٧٧٦	٥٤ القمر
Ar-Rahmān	55	1788	Madinah	مدنية	١٧٨٨	٥٥ الرحمن
Al-Waqi'ah	56	1802	Makkah	مكية	١٨٠٢	٥٦ الواقعة
Al-Hadid	57	1819	Madinah	مدنية	١٨١٩	٥٧ الحديد
Al-Mujādilah	58	1833	Madinah	مدنية	١٨٣٣	٥٨ المجادلة
Al-Hashr	59	1844	Madinah	مدنية	١٨٤٤	٥٩ الحشر
Al-Mumtahanah	60	1855	Madinah	مدنية	١٨٥٥	٦٠ الممتحنة
As-Saff	61	1864	Madinah	مدنية	١٨٦٤	٦١ الصف
Al-Jum'ah	62	1870	Madinah	مدنية	١٨٧٠	٦٢ الجمعة
Al-Munāfiqūn	63	1875	Madinah	مدنية	١٨٧٥	٦٣ المنافقون
Al-Tughābun	64	1880	Madinah	مدنية	١٨٨٠	٦٤ التغابن
Al-Talāq	65	1887	Madinah	مدنية	١٨٨٧	٦٥ الطلاق
Al-Tahrim	66	1894	Madinah	مدنية	١٨٩٤	٦٦ التحريم
Al-Mulk	67	1901	Makkah	مكية	١٩٠١	٦٧ الملك
Al-Qalam	68	1910	Makkah	مكية	١٩١٠	٦٨ القلم
Al-Hāqqah	69	1921	Makkah	مكية	١٩٢١	٦٩ الحاقة
Al-Ma'ārij	70	1931	Makkah	مكية	١٩٣١	٧٠ المعارج
Nūh	71	1940	Makkah	مكية	١٩٤٠	٧١ نوح
Al-Jinn	72	1947	Makkah	مكية	١٩٤٧	٧٢ الجن
Al-Muzzammil	73	1955	Makkah	مكية	١٩٥٥	٧٣ المزمل
Al-Muddassir	74	1961	Makkah	مكية	١٩٦١	٧٤ المطففين
Al-Qiyāmat	75	1972	Makkah	مكية	١٩٧٢	٧٥ القيامة

Table of Names of the Holy Qurān's Sarahs

Sūrah	No.	Page	City	الصفحة	رقمها	السورة	
Al-Insān	76	1979	Madīnah	مدنية	١٩٧٩	٧٦	الإنسان
Al-Mursalāt	77	1987	Makkah	مكية	١٩٨٧	٧٧	المُرسلات
An-Naba	78	1997	Makkah	مكية	١٩٩٧	٧٨	النبأ
An-Nāzi'āt	79	2004	Makkah	مكية	٢٠٠٤	٧٩	النازعات
Abasa	80	2013	Makkah	مكية	٢٠١٣	٨٠	عبس
At-Takwīr	81	2020	Makkah	مكية	٢٠٢٠	٨١	التكوير
Al-Infutār	82	2025	Makkah	مكية	٢٠٢٥	٨٢	الانفطار
Al-Mutaffifīn	83	2029	Makkah	مكية	٢٠٢٩	٨٣	المطففين
Al-Insheqāq	84	2036	Makkah	مكية	٢٠٣٦	٨٤	الانشقاق
Al-Burūj	85	2040	Makkah	مكية	٢٠٤٠	٨٥	البروج
At-Tāriq	86	2045	Makkah	مكية	٢٠٤٥	٨٦	الطارق
Al-A'la	87	2048	Makkah	مكية	٢٠٤٨	٨٧	الأعلى
Al-Ghāshiyah	88	2052	Makkah	مكية	٢٠٥٢	٨٨	الغاشية
Al-Fajr	89	2056	Makkah	مكية	٢٠٥٦	٨٩	الفجر
Al-Balad	90	2062	Makkah	مكية	٢٠٦٢	٩٠	البلد
Ash-Shams	91	2066	Makkah	مكية	٢٠٦٦	٩١	الشمس
Al-Lail	92	2069	Makkah	مكية	٢٠٦٩	٩٢	الليل
Az-Zohā	93	2073	Makkah	مكية	٢٠٧٣	٩٣	الضحى
Al-Inshirāh	94	2075	Makkah	مكية	٢٠٧٥	٩٤	الانشراح
At-Tīn	95	2077	Makkah	مكية	٢٠٧٧	٩٥	التين
Al-'Alaq	96	2079	Makkah	مكية	٢٠٧٩	٩٦	العلق
Al-Qadr	97	2083	Makkah	مكية	٢٠٨٣	٩٧	القدر
Al-Bayyinah	98	2084	Madīnah	مدنية	٢٠٨٤	٩٨	البينة
Az-Zikrāl	99	2087	Madīnah	مدنية	٢٠٨٧	٩٩	الزكوة
Al-'Adiyāt	100	2089	Makkah	مكية	٢٠٨٩	١٠٠	العاديات
Al-Qārī'ah	101	2092	Makkah	مكية	٢٠٩٢	١٠١	القارعة
At-Takāthur	102	2094	Makkah	مكية	٢٠٩٤	١٠٢	التكاثر
Al-'Asr	103	2096	Makkah	مكية	٢٠٩٦	١٠٣	العصر
Al-Humazah	104	2097	Makkah	مكية	٢٠٩٧	١٠٤	الهمزة
Al-Fil	105	2099	Makkah	مكية	٢٠٩٩	١٠٥	الفيل
Al-Quraish	106	2101	Makkah	مكية	٢١٠١	١٠٦	قريش
Al-Mā'ūn	107	2103	Makkah	مكية	٢١٠٣	١٠٧	الماعون
Al-Kauthar	108	2104	Makkah	مكية	٢١٠٤	١٠٨	الكوثر
Al-Kāfirūn	109	2106	Makkah	مكية	٢١٠٦	١٠٩	الكافرون
An-Nasr	110	2107	Madīnah	مدنية	٢١٠٧	١١٠	النصر
Al-Masad	111	2109	Makkah	مكية	٢١٠٩	١١١	المسد
Al-Ikhlās	112	2111	Makkah	مكية	٢١١١	١١٢	الإخلاص
Al-Falaq	113	2112	Makkah	مكية	٢١١٢	١١٣	الفلق
An-Nās	114	2113	Makkah	مكية	٢١١٣	١١٤	الناس

In the Name of Allāh
The Merciful Beneficent

The Book of Wisdom

Introduction

The Holy Qur'ān does not belong only to a selected people by the name of Muslims; it is but for all people of the world, since Allāh, the Almighty God has proclaimed its universality through various Words of Revelations: "This Qur'ān is a Grace and Guidance for all mankind."¹ And He has announced His Ordained prophecy: "Say O, Messenger: This is a Grand News, from which you turn away."² This Holy Qur'ān is a Great Admonition and Commend for all men in the human society and surely you will know about this News after a time.³

In the first Sūrah revealed to the Holy Messenger of Islām, we the pro-pen people learn that "Allāh is the One Who created man and is the One Who taught him all sciences through the knowledge of writing with pen; and He taught man what he did not know."⁴ Allāh enjoins man "to think" about his own being and about the bounties bestowed upon him by his Creator; and He enjoins man to value the faculties of sight, hearing and intellect by seeing the truth, listening to the truth and realizing the truth; all these spiritual gifts co-operate for discriminating man from the cattle: In Allāh's Sight material bounties have been produced for both of them: "Do they not see that We drive water to the dry and bare of herbage land and produce by it vegetations which their cattle and they themselves eat from it? Will they not open their eyes to see the truth?"⁵ "And all these bounties are a provision for you and your cattle."⁶ Allāh's granting value for justice is to the extent that after creation of "the heavens" He placed the balance⁷ to bar mankind from transgressing to the right of the other people and He appointed the due punishment for the unjust and the oppressors, thus He called them the self-oppressors.⁸

1. 12:104, 68:52 and 81:27

2. 38:67-68

3. 38:87-88

4. 96:4-6

5. 32:27

6. 80:32

7. 55:7-9

8. 2:57 and 3:117

Regarding justice Allāh states: "And when you speak [or judge] be just though it may be against the benefit of your close relatives."¹ Even if only this Command is obeyed and practised by every individual, an active monotheistic conscience will gradually control man's conduct; and this prerequisite lesson will prepare the normal and non psychosis man to learn how to abstain from band or group-cultivating oppression, motivated by the-blind-born eyes of ignorance which is the root of any injustice; and thus a universal habit of doing justice which is the most urgent need of all will be flourishing throughout the human communities.

Translators and Translations of the Holy Qur'ān

The Holy Qur'ān while confirming the previous scriptures, has been introduced to mankind as the Final Message of Allāh the Almighty God and the Messenger of it as the last of all the Messengers.² However the religion is not compulsory after the truth is distinguished from falsehood.³

Now the question arises why the Message of a Book which advocates for righteousness, justice, knowledge and all the spiritual means which cause humankind to attain prosperity in his life and salvation in the Hereafter has not reached mankind as it has been Commanded by the Creator of the-heavens and the earth and all creatures? The true answer is that the-universal Message of the Holy Qur'ān that should have been conveyed via translation from Arabic into all foreign languages, has not been done as it should be: The reason that translations have failed to reach the Message I can say about English is due to several main factors: First of all translation of the Holy Qur'ān by a non-Muslim translator even if not spiteful can be regarded as valid as translation of a book or a text on geology, physics, space or other sciences by a non-specialist man: In a religious text having a feel for both languages which is highly essential in any translation comes after having a deep belief plus a sound knowledge of the related culture.

The translation known as the best among the non-Muslim translators belongs to Arthur John Arberry (1955) about two centuries after George Sale (1734) who is the first well known but the one who

1. 6:152

2. 33:40

3. 2:256

produced unfair and rough material for Christian missionaries. Mr. Arberry has reproduced in English language an eloquent, poetic and literary text rather than a comprehensive translation of the Holy Qur'ān; his view about untransability of the Qur'ān which has also been transmitted to other translators shows his aim: "The rhetoric and rhythm of the Arabic of the Koran are so characteristic, so powerful, so highly emotive that any version is bound to be a poor copy of the original. My chief reason for offering this new version of a book which has been translated many times already is that in no previous rendering has a serious attempt been made to imitate those rhetorical and rhythmical patterns which are the glory and the sublimity of the Koran."¹

To him "glory" and "sublimity" of the Holy Qur'ān reside in rhetorical and rhythmical pattern of the Arabic language whereas while listening to Allāh's Words of Truth a believer cannot stop weeping out of ecstasy raised by the supreme might of the meanings.

J.M. Rudwell, Henry Palmer, Richard Bell and N. Dawood are also on the list of the well known non-Muslim translators of the Holy Qur'ān; they all are well excused for literal or distorted free translations due to their lack of required knowledge of the text as well as their being bias and prejudicial.

English speaking Muslim translators with few exceptions have not succeeded to free themselves from the old literary language for the benefit of the aim of reaching the meaning to the readers and some of them have not themselves acquired the information about the background of the Words of Revelations (the verses)

The two well known Muslim translators, Marmaduke Pickthall the first English speaking translator of the Holy Qur'ān (1930) and Dr. Thomas. Irving both have treated the text economically regarding explanations and notes related to the texts; however Dr. Irving (Haj Taleem Ali) the American Muslim, being enthusiastic to reach the meaning of Qur'ān to the reader has made a compensation through adopting an every day, easy and simple language.

The relatively notable translation with full commentary and detailed explanations belongs to Abdullah Yusuf Ali of Sunni school; but apart

1. From preface to "the Interpreted Qur'ān"

from his psychological approach and imaginary interpretations rendered in some of his footnotes, he has left one big alas about his endeavour: By using hard effort he has managed to leave out the historical events such as Ghadire Khom as he translated 5:67 or the sacrifice of Ali (AS) in the night of the Holy Messenger's Emigration as he tackled 2:207; naturally if these important events, testified by the authentic Islāmic resources are to be neglected one can expect the whole Sūrah ('Ādyāt) and 76:7-9 or similar Words of Revelation to appear with commentary of silence. A Muslim translator of the Holy Qur'ān should not in Allāh's Presence prefer his sectarian attitude to the truth. Mr. Ahmad Ali, a Shiah translator from Pakistan has not neglected any necessary information in his translation and has shown his devotion to Ahle Bait (AS) sincerely; I wish he had been moderate about historical events and also had applied a simple and easy to understand language quite far from the antiquated words and expressions. M.M. Shakir another Shiah translator is also one of the most economical in writing notes and comments; he has benefited generously from Mulāna Mohammad Ali of Ahmadiyah school without any acknowledgement; with some Sūrahs he has copied the whole text daringly, so his deed is entitled to a severe blame notwithstanding that he mentions Imām Ali (AS) and Imām Hossain (AS) in the Words of Revelation related to them.

The second negative factor results from the unintentional negligence against Allāh's admonition: "And We have revealed the Holy Qur'ān easy and simple to be understandable and guiding to the people; is there any one who is willing to receive admonition?"¹ This 'Āyat which is repeated in the same Sūrah implies the preference of semantic value of the text over its stylistic aspect; also Allāh the Merciful repeatedly declares: "See how We explain Our Words of Revelation so that they may understand [and turn to the truth]."² Thus all sorts of similitudes and parables are employed to teach the Truth which is the ultimate goal of Religion. Some translators have confined themselves to the word for word translation to uphold the holiness of the Words of God as it happened with the Bible in the earlier time; and some other have tried to regard the utmost eloquency and literary skill in their translations; In a literary text as I have elaborated in the book

1. 54:17, 22, 32, 40

2. 6:65

Principles and Foundations of Translation (1979) faithfulness demands reproduction of the style, structure and the meaning altogether; whereas faithfulness regarding translation of the religious texts means paying full attention for conveying the meaning in the framework of the Message; yet translator should have in mind that preserving the tone of the utterance whether be commanding or ironical is a necessary consideration because as part of the language of the Message it does contribute to the meaning. Some translators have been carried away by the idea of reproducing the rhyming and rhetorical pattern of some Makkan Sūrahs therefore they have lost the meaning of the Message. It is to be noted that the Sign of the Messengership of Islām to the eyes of the beholders was the Miracle of turning an unlettered man to a scribe of the Holy Qur'ān, so it is quite possible that the Man of the Blessed Soul was joyous from the gift bestowed upon him by Allāh and for experiment with some Makkan Sūrahs entered the field of rivalry in showing his Divine gift by using the utmost skill against the disbelieving yet competent writers and poets of Arabia. But after he is accused of being a poet, the thunder-like Message disperses the accusation: "We have not taught the Messenger writing poetry, nor it is meet for him: This is but a Reminder and an Expositing Divine Text that it may give admonition [to those who are spiritually alive] and the Word of Chastisement may be proved against the disbelievers [who are spiritually dead]."¹ So both literal and literary translations have done their harms in reaching the Divine Message of the Truth to its rightful audience.

Another factor included among the reasons of the shortcomings is the heedlessness about the necessity of preserving the linkage between the Revelations by related punctuations; majority of translators have left the readers, or the learners wandering about the ending of each Word of Revelation; lack of cohesion between Words of Revelation (verses) is a grave lapse that both in Persian and English has resulted in the reluctance of the unaware readers towards the text; and this lack of cohesion, as I have made out, partly is due to considering normal pattern of punctuation for the ending of each 'Āyat or verse; a complete sentence usually is shown by a dot, but in the case of the Words of Revelation though the sentence be complete, to show the continuance of the utterance, one can employ

1. 36:69

semicolon; and even with a comma in the case of incomplete or synonym-like sentences; and this means that sometimes the end of a Qur'ānic sentence is the end of several related 'Āyats or Words of Revelation; any effort in the line of producing cohesion between the 'Āyats makes the reader to understand the meaning better.

A properly used punctuation does help the preservance of the linkage between the Words of Revelation; abundant confusions come about if a translator does not charge his responsibility in this regard, since the-suspended sentences in the text of translation, can raise many "out of context" judgements about the meaning and the Message. This type of carelessness has helped the anti-Islam critics to make their spitefulness seem convincing; and they have raised negative arguments about the-seeming confusion, whereas misunderstandings usually come from lack of knowledge.

The Unseen Values

The gratest values of the Holy Qur'ān which almost all commentators and translators both in English and Persian have failed to translate justly and accurately are Allāh's Names of Outstanding Excellence known as Asmā ul Hosnā. This factor I believe is the major flaw which has caused confusion and brought about an evident sign of incompleteness of the-meanings of the Words of Revelations throughout the Book. Any translation void of attention to these meanings which usually confirm and complete each 'Āyat (verse) loses a substantial part of its validity; to elaborate upon my point, following revision is demanded:

The Divine fascination of Allāh's Names of Outstanding Excellence is one of the secrets by which a believer holds on for the stand of the Holy Qur'ān as a Miracle. These Names as narrated by the authorities are at least ninety-nine, and Allāh's worshippers are enjoined to invoke to their Creator&Nurturer through them: "And to Allāh belong Names of Outstanding Excellence, so invoke to Him through these Names and leave those who distort Allāh's Names; they will soon be punished for what they do."¹

1. 7:180

Apart from so many benefits narrated about the Names of Outstanding Excellence, I by Allāh's Will, have recognized three main aims included in the Divine creation of them:

1- Monotheism or the Unity of Allāh the Almighty God is made clear by a group of Divine Attributes which appear in twins, yet seem to be contradictory in nature, such as: **الْحَيُّ الْقَيُّومُ** (The Eternal-Live), **الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ** (The One yet the Dominant) and **الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ** (the Holy King).

Such Attributes belong to Allāh only and they rule out any resemblance between the Creator and the created ones, since Allāh the Almighty God is the only One Who owns the Eternal Life; and only Allāh is the One yet the Dominant over all things and powers, and also Allāh is the only Pure and Flawless King; even among the perfect human beings i.e. , the-Messengers of Allāh, such example cannot be traced.

2- Remembrance of the Names of Outstanding Excellence provides a manifest effect in man's spiritual and mental upbringing, provided that they are learned and pondered over profoundly. Allāh has guided man to regard these Divine Attributes as his models in self-cultivation towards perfection: When Allāh introduces Himself as "the Mighty Forgiving,"¹ **عَفُوًّا قَدِيرًا** it is to be understood by the believers that notwithstanding owning the Supreme Might, Allāh chooses Forgiveness; or when Allāh introduces Himself as the-Knowing Decreeer, **عَلِيمًا حَكِيمًا**² a believer learns that a decreeer has to pass his injunctions and judgements on the basis of knowledge and truth. The point that I find it vital to be mentioned here is that the Attributes should be translated according to the context, and particularly when they appear as twins, the task of the translators doubles: Not only according to the context should translation be done, but also one of the Attributes, according to the context should stand as an adjective for the other one as a nominative case; thus they are not to be treated as synonyms and not to be separated by the related punctuation i.e., comma; otherwise the Mighty Forgiving will come out as "the Mighty, the Forgiving" and the Knowing Decreeer **عَلِيمًا حَكِيمًا** as "the Knowing, the Wise." In the latter with reference to the context which contains decrees regarding distribution of heritage, the right equivalent, "the Knowing Decreeer" has been substituted by "the Wise, the Knowing",

1. 4: 149

2. 4: 11

consequently the two wrongly considered separate Attributes have failed in contributing any coherent meaning to one another and naturally to the whole Message.¹ Allāh the Almighty God has taught us to prove the truth of this scientific recognition through the concluding part of this Word of Revelation (verse 60/10) **إِنَّكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** certain result should be achieved; since both the noun and the verb i.e., **حُكْمُ** and **يَحْكُمُ** are elements of the Divine Decree: Marriage of the newly believing women with the Mulim men and the condition of divorce from the disbelieving men and what they are to be paid or taken from against what they have spent on the women is decided by God; so in this verse **عَلِيمٌ حَكِيمٌ** is bound to be known and translated the Knowing Decreeer rather than All Wise, All Knowing.

How to be exact with the meaning of Allāh's Names of Outstanding Excellence regarding their relation with the contexts? For example **وَاسِعٌ عَلِيمٌ** in one context means the Knowing Dominion-Expander when the 'Āyat deals with vastness of Allāh's ownership of the earth (2:115) but when 'Āyat promises the increase of wealth for those who spend for Allāh's Sake in charity, then **وَاسِعٌ عَلِيمٌ** means the Knowing Bounty-Increaser (2:261); in the case of Tālūt against those who argue about his lack of merits to be a king, due to lack of wealth their prophet says: "He has been granted power of knowledge and physical strength, so here **وَاسِعٌ عَلِيمٌ** is the Knowing Power-Bestower" (2:247). In all three different contexts, following translations show separation between the Attributes:

1. Arberry: God is All Embracing, All Knowing
2. Pickthall: Allah is All Embracing, All Knowing
3. Mir Ahmad Ali: God is All Pervading, All Knowing
4. Yusuf Ali: God is All Pervading, All Knowing

The reason that they copy one another is to be traced in the point that they have not regarded with the due precision the nuances of the Names and the Attributes according to the difference of the contexts. In the book *Translating the Fundamental Meanings of the Holy Qur'ān* (1999) I have presented various examples for subjects of similar functions.

3- If appreciation of the meaning is provided, a believer may receive

1. Regarding this particular aspect, a revision of English and Persian translations of the Holy Qur'ān is suggested.

the Divine Tranquility [or سكينة] by invoking to Allāh's Attributes and Remembrances which has been enjoined emphatically in the Holy Qur'ān,¹ and a believer, can hope for the benefit of the intercession of the Divine Attributes.

✱

Talking about the shortcomings of English translations of the Holy Qur'ān I would like to quote the word of Alfred Guillaume in his commentary on Mr. Arberry's translation as the evident result of the discussed subject:

"No book in the history of the world with the possible exception of Bible has dramatically influenced the course of civilization as the Koran. Yet no book of comparable importance has been understood so little in the West." What a regret for us as Muslims who were negligent about reaching the Message of Allāh the Almighty God once He has put a duty on us regarding other nations.² Why is that? Even in a Muslim country like Iran excluding the last decade I believe more than ninety percent of the population have learned the teachings of the Book of their Religion through preachings of ulamāa and preachers rather than reading the renderings of the Holy Text, since translation in one volume is only a product of 50 years ago; however the believers recite the Arabic text, adore it and believe in it wholeheartedly. Voluminous yet highly valuable interpretations and commentaries of the Holy Qur'ān written in Persian are neither accessible nor understandable for all people; what they need is a meaningful, easy and comprehensive translation because the Holy Qur'ān does not only prescribe sets of religious decrees, but it is flowing with Words of Wisdom which guarantee health, happiness and tranquility for man's soul for which no laboratory has been established in this "age of laboratories", all dedicated to man's physical and material purposes.

Regarding the above mentioned problems whether technical or spiritual, a serious effort about translation of the Holy Qur'ān is incumbent on the obedient worshippers of Allāh as compensation for a grave negligence which has so far prevailed the Islāmic cultural organizations throughout the world; however the truth remains that a Book which has been revealed for the benefit of all mankind has remained unknown; thus many generations have been deprived from their Creator's Grace and Guidance.

1. 13: 28 and 33: 41

2. 2:143

About this Translation

1. No attempt I have made to reproduce the Arabic rhetorical patterns of the Holy Qur'ān in English or Persian; in fact I have not noticed the rhyme, the alliteration or any conventional literary element while absorbed and stunned by the ecstasy of the meanings.
2. It is the background of some Words of Revelation which is to be explained, but extensive statistical data about each Sūrah does not help the ordinary reader who is void of essential knowledge, to capture the Message. I have inserted the gist of my tafsiric¹ knowledge and information related to each Sūrah or 'Āyat smoothly in my translation or through words within brackets and the latter has worked as means for paraphrasing the concise meanings when required.
3. I have seen the Divine Logic as a firm thread from the beginning to the end; related comments, conjunctions and words within the brackets contribute to one another to reach the meaning in the framework of the Message; If a severe change appears in the Divine Discourse, "stars" will direct the reader.
4. Being aware of the fact that in studying a religious text the general reader is willing to receive the message easily, I have abstained from literal translation which is detested by any reader in any text; since it is against the main principle and goal of translating which is to make the text available to people who cannot comprehend the language in which it was written.
5. New equivalents for Qur'ānic terms and expressions which I have found and presented may receive sound judgement only by comparing them with other translations.
6. Allāh's Divine Attributes are not accompanied by the marks of comparative or superlative adjectives; never *er* or *est* at the end but "the-Supreme" at the beginning of the Divine Attributes due to the Absolute stand of Allāh, the Almighty God which is far from any comparison; this is why I have frequently replaced "the Supremepower" for "the Superpower." My thanksgiving and adoration is due to Allāh the Supremepower Who

1. Tafsīr, in connection with the Holy Qur'ān means interpretation and commentary of the Words of Revelations according to the background and situation of their descent.

admitted me to a garden of Qur'ānic literature as I was dismissed from the teaching job and became confined to sit at home. I had published a substantial amount of resistance poetry defending the human rights with a series or collection of anties; anti-oppression, anti-colonization, anti-racism anti-descotism and anti-stupefaction and for all of them, I had received the due retaliation; but tolerance of the regim's men reached its limits when I talked about the truth on the basis of Islāmīc doctorine as an ideology which I believe "the-collection of anties" is only part of its Ordained nature. As a truth-seeking poet I had reached to the essence of realization that intellectual resistance for gaining national independence throughout a world which is governed by the power-worshippers who are administered by the-greed of constantly increasing venal men, attains achievement only when one puts his trust totally in Gōd, the Supremepower while fighting for the-truth, once one does not belong to any front right or left thus one's individual independence is also gained through the truth; even if this thought was part of my predestined destiny however such realization for the believing anti-oppression intellectuals is a perpetual reality which makes life and death equally meaningful. I remember myself from my early youth as a constant-invoker to Allāh; in the first volume of my poems I have declared:

God and poetry
Are my eternal links

Then this devotion was due to natural Monotheistic pattern of human soul¹ rather than knowledge and full awareness of mind: later on part of the-insight which gave me courage, came to me through a deep observation of the Divine Wisdom behind any miraculous event or blessing fulfilled dream, along the route of my struggles against falsehood: So in the age of maturity as a person and an artist, when I had to sit at home with plenty of time in front of me, I attended to a well arranged research program on the Holy Qur'ān which I had desired from years before when I started referring to 'Āyats (verses) to prove my point of view via them in my poems but scanty of time had not allowed me to be regularly at work. To fulfill this project meant reading and studying thousands pages of interpretations and

1. 30:30

commentaries written within 12 centuries; thanks God I had them all in my library.

I believe that this treasury which has been prepared by the Iranian Muslim scholars both Shiah and Sunni is unique in the world and since most of them have been written originally in Arabic and then translated into Persian it contributes to all Islāmic research centers of the world as a valuable source of reference especially for the English speaking researchers who own knowledge of Arabic. Maulana Mohammad Ali, a competent translator of Ahmadiyah school has benefited greatly from Majma-ul-Baiān, a substantial interpretation of the Holy Qur'ān in 27 volumes by late Tabrasee a highly authentic Iranian Shiah scholar. I, too chose him as my tutor and his collection as my first choice for reference after reading all important interpretations of different eras from the past to the present time; particularly his grammatical and lexical approach has made this series usable as a self-teaching glossary which helps the reader to improve his knowledge of Arabic for the language of the Holy Qur'ān. Evidently without basic and fundamental knowledge of Arabic, one cannot benefit from the treasury of these honourable scholars: I learned recitation of Qur'ān in the primary Qur'ānic school of our district when I was six years old and memorized the whole 30th juze; my aptitude for Arabic language was discovered and encouraged by one of my high school teachers, a famous scholar of Arabic in our province, so I was urged to keep up with the latest published books on Arabic grammar and later with private tutors who could answer my questions regarding the Holy Qur'ān. I never wrote any article in Arabic, but I tried unsuccessfully a few poems in the form of Molama. Coming from a family with mystic ancestors in my youth I very much enjoined reading books on the mystics and mysticism which are also full of Qur'ānic references.

These mentioned factors put together from learning recitation of the Holy Qur'ān in childhood, could partly be effective for preparing a learner to learn the meaning of the Book with lesser difficulties. By Allāh's Favour in response to my constant invoking for guidance and help on the permanently spread battlement of truth-seeking, I did also acquire the realization about the main Message of Islām which prevents loss of

identity and which causes any believer to abstain from the Westernized point of view which regards man the center of every thing due to his technological achievements; attaining to this realization enables any individual to stand for the realistic belief that Allāh the Almighty God is the Source of all existence and man whether ordinary or authentic scientist is but a creature of Him; even the Muslim scientists who are proclaimed by the history of sciences as forerunners in medicine, mathematics, geometry, physic, chemistry etc, are but God's creatures. It was by Qur'ān's Guidance that an alumni of a Western University in the field of English language and literature with a pro-scientific progression outlook attained this clear realization which stands as the main convincing proof and the backbone for cultural independence.

Sometime before the Islāmic Revolution, my book the Fifth Journey, a volume of poems which carried a part of my accusations was well received and appreciated by the nation as an Islāmic resistance poetry. Returning back to my teaching job after the Revolution I taught a course under the title: A Comparative Revision of the Islāmic Translated Texts; this course had been suggested by me to the committee of planning and program for foreign languages: I had captured the idea about the shortcomings of translations of the Holy Qur'ān when I was spending my time of confinement at home, studying translations in Persian and English. My colleagues of the Dept of Foreign Languages were not optimistic about the success of it due to the shortage of teachers, familiar with religious texts; I was one of the first who taught the course, and gradually colleagues from other branches who had studied the Holy Qur'ān and were well versed in English language were invited for teaching the course and compensating the shortage; and within a few years the graduates of teaching English language with tendency towards Islāmic sciences became teachers for this subject; however this course has opened the way for various researches on the Islāmic translated texts and the Holy Qur'ān through the departments of foreign languages in all universities of Iran. As far as I am concerned, the result of this new teaching experience rewarded me with two blessing ideas which prove the benefit of the Holy Qur'ān's emphatic admonitions in

connection with "thinking", "contemplating" and "reasoning" throughout the-Book. My two humble services which are the outcome of thinking and which lead towards thinking are as follows:

1. The intensive concentration on the meanings of the Islāmic terminologies, the process of wick I will explain later, led me to present a new translation theory named "Scientific Progression via Translation". After preparing necessary justifications I declared the idea in a meeting held in autumn 1986 for revision of the FSP¹ books. Then as the director of the project I put a suggestive request to the authors for inserting in their commissioned books for university students, two exercises under the titles: "Finding Equivalents for Specialized Terms in Persian" and "Translation of Specialized Texts", and it was also mentioned that the exercises inserted in the book should follow each Reading Comprehension text. My suggestion due to being a teacher of translation received approval and also due to the related reasoning which here for brevity sake I only draw a thin sketch of the main idea: Student's degree of absorbing knowledge in different field of studies whether Qur'ānic sciences or mathematics attains promotion by focussing on the meanings of specialized terms and expressions through the efforts for finding equivalents in his mother tongue: Looking up the scientific glossaries and the dictionaries of both languages, consulting bilingual specialists, reading the thought-provoking exercises to the class and receiving critical views from the teacher as well as the fellow-students will eventually drive the young student towards scientific-mindedness against memorizing words or texts for passing an examn. Such healthy preoccupation is bound to result in providing tendency for experiments as prerequisite for inventions and discoveries the benefit of which is allocated to the immediate society in need of industrial independence as well as to the student's fellow-creatures throughout the world. Training Specialized Translators, for all branches of university studies with a special program is an extension of this theory which has been put into practice for the last two decades through our university books of foreign languages for scientific purposes, the effect of which can wait for the report of the history of

1. Foreign languages for scientific purposes

sciences in future.¹ Here I feel worthy of mentioning the effect of Iowa Translation Workshop on my career not only as a teacher of translation but as a writer who has worked for initiating a formula of teaching translation through teaching translative practical criticism; and the one who for about three decades has managed to put into practice her idea of training specialized translators for all university branches of study.

It is known that the history of translational activities is as old as 200 Bc. Yet I believe even translation of Homer's *Odyssey* first by Livius Andronicus and then by many other scholars had been regarded as a work of art if not some personal pleasing hobby; since literary translation had gained reputation of "an impossible act" therefore was regarded impossible to be taught, thus for centuries did not attain academic prestige.

It was at the beginning of the years 1960 that Iowa Writers Workshop recognizing the need of establishing literary communication with other nations accepted the responsibility of introducing translation as a course worthy of academic attention.

May be the appearance of Eugene Nida's book: *Towards a Science of Translating* (1964) was also a good coincidence as a high level supporter of the idea at that time.

When in autumn 1967 I enrolled for MFA degree in Iowa university I rejoiced over the information that students are permitted to choose collectively up to 20 units of translation workshop even before I know what the syllabus was consisted of; the reason for such eagerness had something to do with the frustration which I had suffered while working towards BA in English language and literature; because in such fields of study countries like Iran were to copy the western educational programs. Translation course did not have anything to teach whereas following that obligatory and disastrous rule the first year undergraduate student with the limited knowledge of English language quite ironically had to read, learn and analyse the works of Shakespear, Wordsworth and Chaucer. Whereas

1. Topics of these theories which is reflected in the preface of the book *Principles and Foundations of Translating* (1979) was discussed in the Translation Seminar annexed to Daka International Poetry Festival 1987 received favourable recognition and I was elected as one of the five founders of the Translation Committee of Asia.

I, personally believe that a graduate of a foreign language and literature can highly benefit from his hard efforts through becoming a competent translator in that language. However despite that Iowa Translation Workshop was spending its experimental period, due to the fact that students were all poets and writers native or foreigner, a huge bulk of translated literature were available to the participants and also we had access to the newly published journals and books on translation theories and thoughts which had become fashionable those days. But in the class problem of unilinguality or non-bilinguality barred us from receiving critical views and comments when a student's work was read to the class, since not knowing the original language only choice of diction and eloquency of the English language had to be sought. I realized this was the main flaw or sickness which had to be removed; so I felt as a discoverer who eagerly collects facts related to the subject of his interest. While spending time on translating my own poems into English and other poets' works into Persian, I also studied theories and read articles which covered the major complaints of the authentic translators as well as their suggestions and enjoiments. I was inspired through my notes that a practical formula can be presented for teaching translation which had been regarded "an impossible act" after finding, collecting and giving order to a group of principles according to their importance respectively; again it was observed that they follow the main possibility and the most vital need which is bilinguality: It is through comprehending critical comments on two involved languages that students who also have vocation for writing can go about translating.

On my return to Iran and referring to the Ministry of Higher Education in search of a teaching job the new title of "translation workshop" on my records to my very surprise helped to remove the political problem of my employment, since according to the copying program system, teacher for translation was to be provided urgently for the departments of foreign languages, as a new line of study, suggested from the outside.

Thanks God I started my class on bilingual system and on the basis of the most practical approach having in mind that every student's life should be rewarded by gaining useful knowledge. Homework was usually part of a play

and although students were in their 3rd year, introducing reliable dictionaries and ways of looking up for required words were taught to them in the first session; then the key orders or my coceived formula for reviewing students' works were repeatedly reminded as follows:

Finding equivalents for words, phrases, sentences and expressions; discussing similarities or contrastive positions of the two languages; grammatical and lexical adjustments; evaluation of the equivalents; paying attention to the tone of utterance; examining nuances of words in the context; stylistic review of the work and other related considerations.

Refinement and sophistication of the context were fully regarded along the progression of critical comments, shared by all students; rivalry was also a matter of creating intensive precision among the group. I as a supervisor distributed the equality of right among them and offered amendments when necessary.

Within a few years and mainly after publishing the book *Principles and Foundations of Translating* (1979) which was also taught in other universities and which showed teaching translation through translative practical criticism, the method was appreciated both by colleagues and students of the related course.

2. While making preparation for my class (*Comparative Revision of the Islamic Translated Texts*) as discussed earlier I had to read translations both in Persian and English and make a comparative collation and this delicate job was to be done with utmost precision and accuracy; it was through intensive thinking that I became decisively convinced that certain Qur'ānic equivalents and terminologies should be revised in both languages, so again I arranged a program for reading translations and interpreted meanings of the Holy Qur'ān; and gradually collected notes which comprised my critical views as well as new proposals for a would-be book. The time arrived and after years devoted efforts in directing an FSP project for university books I had to sit at home due to several disagreements. The predestined destiny towards God's Pleasure ordered me to provide two translations in English and Persian since my corrective suggestions and new proposals regarding certain equivalents, should be tried in both languages, so instead of separate

volumes I thought about a trilingual translation of the Holy Qur'ān for the-benefit of both English speaking and Persian speaking readers; and also for those among my fellow-countrymen who know English better than their mother tongue. However it has also been planned for Arabic-English and Arabic-Persian editions to be published in separate volumes. Collation of a bilingual text I believe can be highly educative for the learners, provided that both texts are done by one translator and the absorbed meanings and comments are inserted equally, otherwise contradictory notes of two different translators may cause confusion in the mind of the reader.

So with several notebooks that I had at hand, full of corrective suggestions and replaced equivalents, I started my translation in the Name of Allāh, the Merciful Beneficient.

This incomplete project of "learning the Holy Qur'ān" so far has taken me about 32 years from the time that I started selecting the dynamic meanings of the Words of Revelation (verses) for inserting in my resistant poetry; but practically I spent 27 years of continual work mostly programmed within my free-time with the exception of 2 consecutive years of full-time, after returning to Qur'ān for making researches, reading interpretations and commentaries, finding references and taking notes which eventually resulted in translating the Holy Qur'ān into Persian and English; for the last part of the project i.e., writing down, editing and proofreading of the texts, I spent 5 over full-time years and this was due to lack of professional help such as **trilingual** consultant, editor, proofreader and even typesetter. This solitariness was part of the nature of the new experiment i.e. , trilinguality of the work; so after the first stage of proofreading by the amateur proofreaders, in order to attain the required level of assurance I earnestly read the texts again and again and did the overall checkings repeatedly, nevertheless I cannot say that errors mainly typographical ones have not escaped my eyes. However to preserve my concentration for accomplishing a great task, I made a covenant with myself not to spend less than 16 hours each civil day, twice of a daily work (8 hours) so I did not spend more than eight hours for praying, eating, sleeping and daily affairs; thus I abstained from having any holiday, association with relatives and friends and taking part in the literary gatherings. People around me can tell that I

never complained from fatigue because Allāh the Almighty God is the Witness that I was constantly moved by the Light of Inspiration; to me this achievement of translating the Book of Wisdom verifies the link between three fulfilled Divine Promises: "Those who strive for Our Cause, We will certainly guide them [through inspirations] to Our Ways [towards the destination]"¹, "Allāh guides with His Light whomsoever He Wills"² and "the True Guidance is Allāh's Guidance"³. So whenever I found some convincing equivalent for a word or statement tears even touched my translation out of joy and gratitude and I said repeatedly: شُكْرًا لِلَّهِ "Thanks to Allāh, the Almighty God."

Tahereh Saffarzadeh

1. 29:69 I do agree with translators who have rendered Jāhidū in present tense rather than past tense since this 'Āyat reminds us of Sunnat Allāh or Divine Line of Conduct which according to Qur'ānic concept covers past, present and future.

2. 24:35

3. 3:74

گروه برنامه‌ریزی آن را پیشنهادی غیر عملی دانستند زیرا کمبود استنادی که هم معارف اسلامی بدانند و هم زبان خارجی، مشهود بود و گمان داشتند که این واحد درسی زمین بماند اما توکل کردیم و ظرف چند سال دانشجویان رشته‌ی زبان خارجی دانشگاه‌ها که با معارف اسلامی، بر اثر انقلاب آشنایی پیدا کرده بودند، استادان این درس شدند. برخی استادان قدیمی هم توفیق یافتند که آمادگی‌های لازم را در طول زمان برای خود فراهم آورند و خوشبختانه در این سال‌ها تألیفات مناسب هم تهیه شده است.

بعد از بازگشایی دانشگاه‌ها بنا به دعوت دانشگاه تربیت مدرس خودم نیز این واحد درسی را به گروه فوق‌لیسانس زبان تدریس کردم. ضمن تطبیق دادن متون اسلامی با ترجمه‌های انگلیسی و به ویژه ترجمه‌های قرآن بود که مرتب بر اثر دقتی که در علم ترجمه ضمن سال‌ها تدریس نقد علمی و ترجمه هشت اثر برای راهنمایی دانشجویان نصیب شده بود به اشکالات واقف شدم. نکته حائز اهمیت اینست که قبل از پرداختن به این کار موظف همان ترجمه‌ها را بارها خوانده بودم ولی عامل "حضور دقت" بود که جهت استدلال در کلاس و نزد دانشجو مرا شدیدتر متوجه ایرادها و اشکالات ساخت. در ذهنم بارقه‌ای زده شد و موضوع معادل‌یابی برای مفاهیم قرآنی به عنوان یک تکلیف و نیز وظیفه‌ی علمی به حساب آمد. دوباره به مانند روزگار سال‌های قبل از انقلاب بخصوص زمانی که از دانشگاه اخراج شده بودم با تفاسیر رجوع مداوم و منظم برقرار کردم. برنامه‌ای هم برای مطالعه‌ی پیگیر برای خود پی افکندم اما امور ویراستاری و اجرایی کتابهای درسی دانشگاهی هفته‌ای سه روز روزی ده ساعت وقت مرا گرفته بود و عملاً مجال کافی برای پرداختن به این طرح خداداد باقی نمی‌گذاشت تا اینکه پیرو یک بی‌عدالتی ناچار در خانه نشستم و بطور تمام وقت یعنی تمام وقت روحی و قلبی و ذهنی به ادامه کار ترجمه و تألیف ادامه دادم. چهار دفتر شامل یادداشتهای تفسیری سال‌های پیشتر، عموماً شرح آیات مشکل به علاوه معادل‌های فراهم آمده ضمن زمان تدریس، مرا در مسیر ترجمه به زبانهای انگلیسی و فارسی با اعتمادی نسبی پیش می‌بردند. مبنای تصمیم برای ترجمه قرآن به دو زبان دریافت ایرادهای مشابه و هم‌ریشه در هر دو نوع ترجمه بود. این را هم بگویم که اول بار قصد داشتم انتقادات اصلاحی و پیشنهادات جدید علمی خود را ضمن مقالاتی در دو کتاب به زبانهای فارسی و انگلیسی منتشر کنم اما پس از دورانی تأمل به این نتیجه رسیدم که مجموعه‌های نقد و بررسی پس از مطالعه اهل علم در کتابخانه‌های شخصی جای می‌گیرند و فایده آن به مردم به طور عام نمی‌رسد. ضمن ترجمه که گاه همزمان انجام می‌گرفت طرح قرار دادن دو متن فارسی و انگلیسی روبروی هم مد نظر قرار گرفت تا آموزش قرآن مجید به طرز مؤثرتر میسر شود. برای آن دسته از هموطنان که انگلیسی را بهتر از زبان مادری می‌دانند و در عین حال مشتاق فراگرفتن قرآن هستند و نیز آن دسته از علاقمندان که قدری فارسی و قدری انگلیسی می‌دانند مطالعه به دو زبان جنبه‌ی پژوهشگرانه خواهد داشت و خارجی‌ها هم که به واسطه‌ی نامفهوم بودن ترجمه‌های انگلیسی در اثر کاربرد زبان ادبی مغلق و یاری نگرفتن مترجمان از معلومات تفسیری، درباره‌ی قرآن مجید ندانسته داوری می‌کنند طبعاً بهره‌ای از کتاب خواهند داشت. بهر حال یک ترجمه سه زبانه در هر خانواده برای سن و سواد متفاوت قابل استفاده است.

شکر و ثنای این بنده از آن خداوند است که در مسیر توفیق عظیم این خدمت، از برکات هدایت و الهامات الهی بهره‌مند فرمود و نشانه قول ذات اقدسش که می‌فرماید: یَهْدِی اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ از پیدایش علل و اسباب پرداختن به این مهم از آغاز تا انجام کاملاً مشهود است و من هر جا که در یافتن معنی و معادل صحیح در ماندم، دستگیری شدم و مدام عرض کردم: شکر الله.

طاهره صفارزاده

خارجی پیرو برنامه‌ریزی خارجی‌ها بوده‌ایم درس ترجمه در دوره لیسانس بدون کتاب و ضابطه و متخصص در حد روخوانی انشاء و بدون کمترین نقد و بررسی برگزار می‌شد. اما در سالهای ۶۳ و ۶۴ در آمریکا در دانشگاه آیوایه پیشنهاد شاعران و نویسندگان دانشکده ادبیات درسی با عنوان "کارگاه ترجمه" مورد توجه برنامه‌ریزان آموزشی قرار گرفت و در برنامه گنجانده شد. و این رویداد احتمالاً مصادف بود با انتشار کتاب یوجین نایدا Eugene Nida بزرگترین مترجم و کارشناس انجیل^۱

من که در سال ۶۷ دانشجوی آن دانشگاه شدم برای جبران دلتنگی از خاطره محرومیت دوران لیسانس حریصانه تا ۱۸ واحد از این درس را انتخاب کردم در کلاس عموماً بحث‌های کلی کنفرانس‌های ترجمه مطرح می‌شد و بواسطه اینکه دانشجویان اکثراً انگلیسی زبان بودند ترجمه از هر زبانی که پدید آمده بود چون استاد هم انگلیسی زبان بود ملاً صحت و سلامت و بلاغت تنها از لحاظ زبان انگلیسی مورد ملاحظه قرار می‌گرفت. البته خواندن ترجمه‌های ادبی از آثار همکلاسان که عموماً شعرا و نویسندگان بین‌المللی بودند و نیز مطالعه نظریه‌های جدیدی که به نشریات علمی دانشگاهی راه پیدا کرده بود برای من مفید و آموزنده بود.

در بازگشت به ایران و پس از گذر از اشکال سیاسی برای استخدام صرفاً به احترام همان واحدهای ترجمه در دانشگاه شهید بهشتی (ملی سابق) پذیرفته شدم. و از آغاز نقد و بررسی ترجمه را بر اساس تطابق معنایی دو زبان به شیوه‌ای ابتکاری بنا نهادم. مبنای نقد آثار دانشجویان عبارت بود از: بررسی گونگی‌های معنادر واژگان، عبارات و جملات؛ چگونگی معادل‌یابی برای اصطلاحات دو زبان، ارزیابی معادل‌ها، تطابق دستوری و بررسی لحن بیان در متن مورد ترجمه. کلاس در اثر مشارکت عملی برای دانشجویان پیشرفت‌آمیز و رغبت‌انگیز بود تا جایی که بر اثر تبلیغ آنها برخی همکاران دانشگاه‌های دیگر بزرگوارانه جهت آشنایی با روش نقد و بررسی به کلاس ترجمه شهید بهشتی دانشجو می‌فرستادند. و در طی سالها تدریس توفیق پرورش کارشناسانی برای درس ترجمه فراهم شد. انتشار کتاب "اصول و مبانی ترجمه" هم که بعدها کتاب درسی دانشگاهی تعیین گردید نظم و نسقی در امر تدریس ترجمه در حد شناساندن اصول بنیادی این علم پدید آورد.

اما آن سبب خیر نهایی که مرا به مأموریت ترجمه و تألیفات قرآنی فرستاد در داستانی که نقل می‌کنم جایگاهی دارد:

مسئولیت برنامه‌ریزی برای زبانهای خارجی ستاد انقلاب فرهنگی سابق، پیرو درج مقالات من در مطبوعات درباره‌ی لزوم تغییرات بنیادی در آموزش زبان، به خودم واگذار شد. با همکاری استاذان یا سابقه طرحی برنامه‌ریزی و تنظیم شد که بر اساس آن گروه‌ها موظف می‌شوند که قبل از آموزش ادبیات مشخصاً به واحدهای زبان آموزی بپردازند و نیز مواد درسی و محتوای ادبی آنها برگرفته از ادبیات مردمی و آموزنده باشد؛ زیرا قبل از انقلاب دانش‌آموزی که با حداقل معلومات زبان انگلیسی از دبیرستان وارد دانشگاه می‌شد بایستی از همان سال اول مطابق برنامه دانشجویان کشورهای انگلیسی زبان آثار ادبی کلاسیک را بخواند مثلاً آتلو اثر شکسپیر را بدستور استاد کانادایی من که در ششم ادبی شاگرد اول شده بودم با اشک و آه و به کمک ترجمه‌های موجود فرا گرفتم. همچنین در طرح جدید مقرر شده بود برای کلیه رشته‌های دانشگاهی کتابهای زبان تخصصی تهیه شود که همین کتابهای مشهور به کتابهای "سَمْت" است که از طرح تا ویراستاری دز به شمر رساندن آنها کوشیدیم. از اصلاحاتی که برای رشته‌های مختلف زبانهای خارجی پیشنهاد کرده بودم گنجانیدن درسی با عنوان "بررسی ترجمه‌های متون اسلامی" بود تا وسیله‌ای باشد برای تصحیح علمی آن متون که سابقه‌ی غیرمطلوب ترجمه‌ی آنها را در ذهن داشتیم و البته در عین حال این پیشنهاد را محمول می‌دانستم برای نزدیک شدن دانشجویان رشته‌ی ادبیات خارجی به معارف اسلامی. ابتدا همکاران

رعایت نشده در یک جلد گنجانده شود نه تنها فاقد این ارزش است بلکه اثر دو مترجم متفاوت از لحاظ درک معنا و برداشتهای تفسیری ممکن است در ذهن خواننده آشفتگی هم ایجاد کند.

۶. ادب الهی در نوشتار ترجمه رعایت شده، برای خداوند «فرمود» بجای گفت و «اراده فرمود» به جای چنین و چنان کرد و برای بندگان در خطاب به باری تعالی «عرض کرد» بجای گفت و نظایر اینها.

۷. زمانی که مقدمه «کتاب ترجمه مفاهیم بنیادی قرآن مجید» را می‌نوشتم چونکه آن اثر در مسیر این ترجمه پدید آمده بنظرم رسید که مقدمه قابل درج برای هر دو کتاب است. اما اینک برای شناسایی انگیزه، روش و نحوه‌ی کار، تنها بخشهایی از آن معرفی نقل می‌شود:

ابزار کار عبارت بودند از حدود سی سال مطالعه مشتاقانه و پژوهشگرانه توأم با یادداشت‌برداری از تفاسیر کشف‌الاسرار، ابوالفتح، مجمع‌البیان، مواهب علیّه، منهج‌الصادقین، طبری، سوره‌آبادی، نسفی، کمبریج، المیزان، نمونه و آثار مفسران و مترجمان معاصر به فارسی و انگلیسی. تفسیر خوانی چنانکه دانسته است بدون دانش عربی با پایهای مطلوب ممکن نیست. من هر چه عربی خواندم و استاد عوض کردم. باز پایهی عربی خود را مرهون اولین استاد می‌دانم. در شش سالگی در مکتب محلّ، قرآن را تمام کردم یعنی بدون معنی، چنانکه متداول است تجوید را آموختم، سوره‌های جزء سی را از بر داشتم. از ملای خودم که برای تشویق بعد از حفظ هر سوره هفت دانه انجیر خشک به من هدیه می‌داد و باعث شد که به انجیر علاقمند شوم، در اشعارم یاد کرده‌ام. اما شیرین‌تر از هر شیرین، رفتار عالی و غیر متداول استاد آقای آموزگار بود که از غیرفا و دانشمندان معاصر در شهر کرمان بودند. ایشان قبل از شروع به درس می‌فرمود: «صقارزاده نباید بنشیند جلو!» و من بلافاصله با شوق و ذلهره و ادب پشت یکی از نیمکتهای جلو قرار می‌گرفتم و استاد با صلابت شروع به درس گفتن می‌کردند. من به ساقهی قرآن خوانی کودکی شدیداً مستعد فراگیری زبان عربی شده بودم و ذوق سرشار داشتم؛ در کلاس، پاسخگوی سؤالات آزمایشی استاد بودم. این مراسم نه تنها در همکلاسیها ایجاد حسادت نمی‌کرد، بلکه خوشنود هم می‌شدند چون استاد سخت‌گیر بودند و من در حقیقت سیر بچه‌ها قرار می‌گرفتم؛ ایشان بواقع پایه و درک عربی ما را از اکثر کلاسهای موجود امروز بهتر تقویت کردند. بعدها پس از هدایت شدن الهی به قرآن مجید، توجه من در آموختن عربی صرفاً معطوف به مفاهیم قرآنی شد و هرگاه به ابهاماتی در تفاسیر برمی‌خوردم باز هم به استادان عربی که قرآن شناس بودند مراجعه می‌کردم؛ بعد از شروع کار ترجمه در سالهای اخیر از رجوع به فرهنگهای عربی - انگلیسی بسیار سود بردم زیرا در مرحله‌ی شناساندن مفهوم، انتخاب واژه و سبیل خود را لازم دارد.

ابزار مؤثر دیگر در ترجمه قرآن مجید به دو زبان اینها بودند: بیش از چهل سال کار با قلم همراه با پژوهیدن و تمرین برای کاربرد واژه در شعر و نثر؛ حدود چهل سال آشنایی با زبان انگلیسی از تحصیل دانشگاهی تا تدریس دانشگاهی به ویژه نوزده سال تدریس نقد علمی ترجمه در دانشگاههای کشور و نیز دوازده سال ویراستاری کتابهای علمی به زبان انگلیسی؛ ترجمه‌های فرهنگی و علمی از جمله نظریه‌پردازی موضوع «ترجمه‌ی تخصصی» به عنوان عامل تعمیق علوم و گنجاندن تمرینها در کلیه کتابهای درسی دانشگاهی و نظارت بر تداوم این برنامه از کتابهای نیمه تخصصی تا تخصصی؛ و کوشش در یادگیری قدری از زبانهای لاتین و فرانسه و اسپانیایی به منظور ریشه‌شناسی لغات هم شاید غیر مستقیم مؤثر بوده است. تا از موضوع تحصیل دانشگاهی دور نشده‌ام این توضیح را بدهم که من به نقل از مسئولان وزارت علوم سابق اولین زبان‌دان و یا معلم زبانی بوده‌ام که نقد علمی ترجمه را آموخته بودم. اگرچه تاریخ ترجمه به حدود دویست سال قبل از میلاد می‌رسد اما این هنر به عنوان یک حرفه ذوقی شناخته شده بود و تا اوایل سال‌های ۶۰ در دانشگاههای مغرب زمین از جنبه آکادمیک و وجهه‌ی علمی برخوردار نبود. طبعاً در کشور ما هم که در رشته زبان و ادبیات

عربی را نمی‌توانند درک کنند و یا از بوستان تفاسیر دانشمندان نمی‌توانند بهره ببرند میسر نمی‌شود زیرا تفاسیر مهم که عموماً متجاوز از بیست جلد می‌باشند، هم‌گران قیمت هستند هم سواد عموم اجازه بهره‌وری از آنها را نمی‌دهد، بنابراین انتشار ترجمه‌های سلیس و روان و معنی‌بخش گسترده‌ترین راه به سوی انجام وظیفه‌ی الهی خواهد بود زیرا خداوند در آیه ۱۷ سوره مبارکه قمر می‌فرماید: «ما برای آنکه پند آموختن از قرآن بر همگان آسان باشد آن را به زبان بسیار ساده بیان فرمودیم»^۱ و تکرار آیه به عنوان آیات ۲۳، ۳۲ و ۴۰ مؤید اهمیت این فرمان است پس ترجمه‌ها باید ساده و قابل فهم باشند.

اشکال و کمبود دیگر ترجمه‌ها در عدم ایجاد ارتباط بین آیات بوسیله علامات نقطه‌گذاری و کلمات رابط است. حتی بهترین مترجمان، خواننده را با جملات معلق و غیر مرتبط به مفهوم کلی پیام و آیات ماقبل و مابعد بلا تکلیف رها کرده‌اند. فارسی یا انگلیسی خوب آنست که مطلب را خوب بفهماند، جملات مجز و زیبا و خوش آهنگ آنگاه که در خدمت رساندن پیام قرار نگیرند، چه خاصیتی دارند؟ همچنین بوضوح می‌بینیم آن دسته از مترجمان فارسی که شدیداً به سرنویسی روی برده‌اند و نیز مترجمان انگلیسی زبان، که کلمات ادبی و مهجور را بکار گرفته‌اند از مقصد شناساندن پیام الهی به دور مانده‌اند.

مقصود اینست که معتقدان و ایمانداران به خداوند که قرآن را کلام نهایی الهی و پیامبر آن را خاتم پیامبران می‌دانند باید ترجمه‌های سلیس و مطبوع به هر زبانی که آشنایی دارند فراهم آورند و پس از انجام این وظیفه یعنی آگاهی دادن به آنها که مطلع نیستند اختیار با خواننده است، زیرا بدنبال روشن شدن حق، اجباری در دین نیست و خداوند به امور بندگانش بی‌نیای مطلق است.

چند توضیح ضروری درباره این ترجمه

۱. تفاوت اصلی این ترجمه با ترجمه‌های موجود در فارسی و انگلیسی جایگزینی معادل برای اسماء الحسنی یا نامهای فوق نیکوی خداوند، در ارتباط با آیات قرآن مجید می‌باشد. همچنین اصطلاحات فنی و تخصصی قرآن را که در اثر توجه به زمینه و موضوع آیات، به درک معادل مناسب برای آنها نائل شده‌ام، جایگزین ترجمه‌های تحت اللفظی رایج قرار داده‌ام؛ شرح و دلیل آن معادل‌یابی‌ها، در کتاب «ترجمه‌ی مفاهیم بنیادی قرآن مجیده آمده است.

۲. درباره علامات نقطه‌گذاری به دریافت‌های جدیدی دست یافته‌ام: در آیات مربوط بهم، پایان هر آیه حتی اگر جمله کامل باشد نقطه بکار برده نشده و برای نشان دادن تداوم موضوع عموماً از نقطه ویرگول (!) استفاده شده و در صورتی که موضوع و خطاب الهی ضمن بیان تغییر کند این دگرگونی با علامت ستاره (*) مشخص شده است.

۳. برداشتها و معلومات تفسیری مترجم اغلب مقدم بر پی‌نویس در ترجمه آیه منعکس شده و گاه به صورت کلماتی در براکت یا قلاب [] قرار گرفته و این علامت به عنوان جایگاه توسعه‌ی معنا و ایجاد ارتباط بیشتر، در درک مفهوم برای خواننده مؤثر است.

۴. در آیاتی که گوینده دارد ولی قل و یا قالوا نیامده اضافه کردن کلماتی چون «گو» و «گفتند» و نظیر این افعال خواننده را در درک معنا کمک می‌کند، در سراسر ترجمه قرآن مجید این معرّفی به عمل آمده است.

۵. ترجمه به دو زبان آنگاه که توان مقابله دو متن فراهم شده باشد به ویژه برای خوانندگان که قدری فارسی و قدری انگلیسی میدانند جنبه آموزشی مسلم دارد؛ ولی اگر دو ترجمه که مطابقت فارسی و انگلیسی در آن

و بر پایه‌ی حق حکمی صادر نکنند.

ذکر این نکته ضروری است که نامها و صفات زوج بشرطی با مفهوم واقعی و اصلی شناخته می‌شوند که آنها را بصورت صفات مترادف ببینیم و ترجمه نکنیم و آلا برای علیم حکیم بجای "خداوند آن حکم‌کننده‌ی داناست" "خداوند دانا و فرزانه است" یا "خداوند دانا و با حکمت است" ظاهر می‌شود که منظور الهی را مشخص نمی‌کند؛ زیرا موضوع آیه، احکام تقسیم‌ارث بین فرزندان می‌باشد پس در اینجا موضوع و مفهوم آیه نادیده گرفته شده و صرفاً به معنی عمومی لغت "حکیم" توجه شده است.

در ترجمه‌ی نامهای زوج، بر اساس اقتضای معنایی متن، یکی برای دیگری باید صفت و یا اسم فاعل قرار داده شود تا مفهوم قرآنی در آیه مشخص گردد. ذات اقدس خداوند ترجمه اسماء زوج را ضمن مثال در بخش پایانی آیه ۱۰/ سوره ممتحنه چنین تعلیم فرموده است: ذالکم حکم الله یحکم بینکم و الله علیم حکیم آیه درباره زنهای مؤمنی است که از شوهران کافرشان جدا می‌شوند یا زنان کافری که مردان مؤمن باید از آنها جدا شوند. شرایط پذیرش زنان مؤمن برای مردان مؤمن و پرداخت هزینه به همسران آنها از سوی مردان مؤمن که قصد ازدواج با آن زنان را دارند و نیز دریافت هزینه از مردان کافر مجموعاً یک حکم شرعی است. عناصر این فرمان الهی از طریق واژگان حکم و یحکم ایجاب می‌کنند که "حکیم" حکم‌دهنده و Decreeer باشد نه "فرزانه" یا All Wise, All knowing چنانکه در ترجمه‌ها آمده است.

مثال دیگر: در سوره بقره وایسع علیم در آیه ۱۱۵ که مربوط به تغییر قبله است و وسعت مالکیت الهی در زمین مطرح می‌باشد چنین ترجمه می‌شود: خداوند آن ملک گستر دانا به امور خلق و خلقت است؛ در آیه ۲۶۱ که به افزونی مال انفاق‌کنندگان در راه خدا وعده میدهد، "وایسع علیم"، باید خداوند آن نعمتگستر دانا [به اعمال بندگان] است ترجمه شود و در آیه ۲۴۷ چون یهود بواسطه‌ی امتیازات و قدرت مالی خود در برابر طالوت که به پادشاهی بر آنان منصوب شده، ابراز تفاخر می‌کنند پیامبرشان به آنها می‌گوید: «اگر طالوت ثروتمند نیست در عوض خداوند به او قدرت علمی و جسمی عنایت فرموده؛ لذا وایسع علیم، قدرت بخشنده‌ی دانا به امور بندگان» ترجمه می‌شود؛ اما مترجمان فارسی بهیچوجه به اختلاف موضوع متن توجه نکرده‌اند و همه جا برای وایسع علیم "فراخی بخش" و "گشایشگر" و "گشایش بخشنده" را معادل قرار داده‌اند و مترجمان انگلیسی عموماً وایسع علیم را All Embracing, All Knowing یا All Pervading ترجمه کرده‌اند.

یعنی نامها و صفات را جدا از هم، و بدون ارتباط با موضوع آیه تشخیص داده‌اند. بنابراین آیاتی که به اسماء و صفات الهی ختم می‌شوند ترجمه آنها ناقص و نامفهوم و نا تمام است و خواننده نمیداند که از این معادلهای تحت‌اللفظی قرار است چه چیز درک کند؛ زیرا بخش عمده‌ای از معنا که انعکاس نورانی نامهای خداوند بر موضوع آیه می‌باشد بکلی حذف شده است.

۳- سومین از سه مقصد عالی که اکثر بندگان و بویژه اهل ذکر برای بهره‌گیری از خواص ذکر و دعا، تنها به آن توجه دارند و دل سپرده‌اند یافتن "سکینه" یا آرامش الهی است که در قرآن مجید وعده فرموده شده^۱ ولی همین منظور هم ناموفق خواهد ماند، اگر دو مقصد عالی مذکور شناخته نشوند؛ وقتی که ذکر نامهای فوق نیکوی خداوند همراه با درک معانی و مفاهیم باشد در توسل به شفاعت آنها برای دعاکننده نومیذی راه ندارد.

کاستی‌های دیگر:

خداوند به تدبیر و اندیشیدن درباره آیات قرآن توصیه فرموده^۲ ولی اجرای این فرمان برای اکثر مردم که متن

۱. ۲۸:۱۳ و ۴۱:۲۳

۲. ۶۸:۲۳

باری، از مترجمان غیر مسلمان جای گله مندی نیست بلکه دلیل عمده ناشناس ماندن قرآن مجید اشکال کم کاری در جوامع اسلامی است. به سبب مغلق بودن ترجمه‌ها اکثر مردم مسلمان ما حتی یکبار معنای کامل کتاب دین خود را نخوانده‌اند؛ اگر حیاتی بودن دانش دینی برای خود ما دانسته نباشد طبعاً کوشش برای ترجمه به زبانهای خارجی، آنهم ترجمه‌های واجد شرایط رونق نمی‌گیرد. و آنگاه که سازمان چاپ و انتشارات سلطان فهد در صدد نشر و تبلیغ جهانی قرآن از طریق یک ترجمه جامع به زبان انگلیسی می‌افتد چنانکه در شرح بازنگری بر ترجمه مرحوم عبدالله، یوسفعلی آمده است، صاحب‌نظران متوجه می‌شوند که اثر قابل ملاحظه‌ای در دست نیست و تنها چاره را در تصحیح و تکمیل همان ترجمه که حدود پنجاه سال قبل انجام شده می‌بینند در حالیکه باز هم اهل سنت در زمینه ترجمه به زبان انگلیسی بهر دلیل بیش از ما نمونه ارائه کرده‌اند.

از مترجمان شیعی، میر احمد علی اثری نسبتاً جامع فراهم آورده اگر چه تحت تأثیر انگلیسی ادبی و قدیمی و اصطلاحات انجیلی، زبان ترجمه از سادگی و صراحت کافی برخوردار نیست بهر حال تحقیق عالمانه‌ای انجام گرفته و اگر قدری از تفصیل‌های تاریخی آن کاسته شود حتی برای اهل تحقیق هم مفیدتر خواهد شد.

کاستی عمده در ترجمه‌های قرآن مجید:

در ترجمه‌های فارسی و انگلیسی، نامهای فوق نیکوی خداوند (اسماء الحسنی) که حکم مهر و امضای هر آیه را دارند در ارتباط با آیات قرآن مجید ترجمه نشده‌اند در حالیکه تا اهمیت مقام آنها دانسته نشود ارتباط مفاهیم برقرار نخواهد شد.

جاذبه الهی در نامهای فوق نیکوی خداوند به حدی است که می‌توان آنها را از مسلم‌ترین دلایل معجزه به‌شمار آمدن قرآن مجید دانست، در آیه ۱۸۰ سوره مبارکه اعراف می‌فرماید:

«برای خداوند نامهای فوق نیکو وجود دارد، به وسیله‌ی این نامها به خداوند متوسل شوید و کسانی را که در تحریف نامهای خداوند می‌کوشند، رها سازید؛ آنان بزودی به سزای اعمال خود می‌رسند»

بندگان خداوند به توسل به نامهای فوق نیکو که تعداد آنها حداقل ۹۹ روایت شده است توصیه شده‌اند. علاوه بر فوائد گوناگون که در روایات آمده، سه مقصد و منظور عالی که عقل محدود این بنده بدانها رهنمون شده عبارتند از:

۱. تبیین توحید و یگانگی مقام خداوند از طریق شناخت نامها و صفات الهی. بویژه آنها که بصورت زوج در قرآن مجید ظاهر شده‌اند و در کنار هم متضاد به نظر می‌رسند، مثل (الْحَيُّ الْقَيُّوم)، (الْوَاحِدُ الْقَهَّار)، (الْمَلِكُ الْقُدُّوس)... این مجموعه از نامها و صفات، خالص حقتعالی می‌باشد و امکان شباهت بین خالق و مخلوق را مسبود می‌کند، زیرا حتی در جامعه‌ی پیامبران هم «زنده‌ی ابدی»، «یگانه و یکتای غالب بر همگان» و «پادشاه پاک و بدور از هر عیب و نقص» یافت نمی‌شود.

۲. نامهای فوق نیکو، هم مظهر صفات خداوندند، هم در عین حال نمایانگر خواست و اراده‌ی الهی، لذا به لطف آن یگانه صاحب و سرپرست بندگان، برای انسانها مرتبی و سرمشق مقرر فرموده شده‌اند؛ خداوند می‌فرماید در برابر تقصیر دیگران عفو و گذشت داشته باشید^۱ و بلافاصله برای معزفی مقام عفو می‌فرماید: خداوند آن عفوکننده‌ی قدرتمند است یعنی در عین قدرت بر انتقام، گذشت می‌فرماید. مثال دیگر، و چون حکم صادر کردن بر اساس علم، از سنت‌های الهی است در موضوع تقسیم ارث بین فرزندان، خداوند ذات اقدس خود را علیم حکیم^۲ یعنی حکم‌کننده‌ی دانا معزفی می‌فرماید تا اینکه بندگان از خداوند بیاموزند و جز بر اساس علم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه‌ی معانی قرآن حکیم

مقدمه

خداوند رحمتگستر آموزش قرآن مجید را برای هدایت انسان امری جهانی مقدر اعلام فرموده است^۱ البته بعد از شناختن و آگاه شدن از حق، اختیار و انتخاب از حقوق مسلم انسانهاست و این امری الهی است.^۲ «الفرد گیوم» در تفریظی که بر روی جلد کتاب ترجمه جان آرتور آربری درج شده تعجب آشکار خود را از ناشناس ماندن قرآن مجید بطور خلاصه اینگونه ابراز کرده است: «هیچ کتابی در تاریخ جهان به جز احتمالاً کتاب انجیل به اندازه قرآن در تمدن بشری تأثیر شگرف ایجاد نکرده و در عین حال هیچ کتابی با امتیازات مشابه در مغرب زمین، ناشناخته تر از قرآن نیست.»

مهمترین و آسانترین راه شناساندن قرآن مجید به مردم مغرب زمین تهیه ترجمه‌های روشنگر و قابل فهم عموم به زبان انگلیسی که یک زبان بین‌المللی است می‌باشد اما به دلایل ذیل این خدمت به محضر الهی تقدیم نگردیده است:

ترجمه‌های قرآن مجید به زبان انگلیسی، عموماً توسط افراد غیر مسلمان انجام شده و در مواردی که نارسا بودن آنها مدلول غرض و تعصب مترجمان نیست، به سبب عدم اطلاع از زمینه‌های فرهنگی و مطالعات آگاهی‌بخش، از رساندن پیام و معنی عاجز مانده‌اند زیرا برای فراگرفتن هر علمی آمادگی و استعداد ذاتی لازم است: دانشجویی که از ریاضیات خوشش نمی‌آید ریاضی دان نمی‌شود. درک علوم دینی هم گرایش شوق آمیز و ایمان باطنی لازم دارد و آنوقت اگر آمادگی به پژوهش و مطالعه به پیوند کار ترجمه و تتبع اصالت و جاذبه پیدا می‌کند.

برخی‌ها مثل جرج سیل Sale اولین مترجم مشهور انگلیسی زبان (۱۷۳۴) مواد بهانه برانگیزی برای مبلغان مسیحیت فراهم آورده‌اند. مشهورترین مترجم غیر مسلمان، جان آرتور آربری J. A. Arbery دانشمند معروف است که در مقدمه کتابش انگیزه ترجمه قرآن را در شیفتگی به زبان ادبی آن دانسته. در صورتیکه در ترجمه متون دینی رساندن پیام موضوعیت دارد نه سبک و زبان ادبی بنابراین وفاداری به متن در رسایی معنا باید جستجو شود؛ برای داوطلبان ترجمه قرآن ملاحظه عناصر ادبی در برخی سوره‌های مکی می‌تواند اینگونه استدلال شود که چون اعطای الهی علم کتابت به پیامبر مکتب نرفته و خط نوشته وجود شریفش را به شکر و ذوق برانگیخته بود، احتمالاً در برابر شعرای توانمند عرب حضرت بر آن شده بودند که معجزه الهی را با رعایت فاخر بودن ظاهر کلام، به وجه اخض به چشم کافران بکشانند که البته پس از نسبت دادن مقام شاعری به پیامبر، آیه شریفه که می‌فرماید: «ما هرگز به پیامبر شعر تعلیم نفرمودیم و مناسب مقام او هم نیست»^۳ صاعقه آسا فرود می‌آید و درباره سوره‌های مدنی فرصت یاوه‌گویی نمی‌یابند.

۱. ۸۷ و ۶۷: ۳۸

۲. ۲۵۶: ۲

۳. ۶۹: ۳۶